

Sygn. akt I Ca 251/16

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lipca 2016 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSO Barbara Bojakowska

Sędziowie SSO Joanna Składowska

SSR del. Robert Pabin

Protokolant sekretarz sądowy Elwira Kosieniak

po rozpoznaniu w dniu 6 lipca 2016 roku w Sieradzu

na rozprawie sprawy

z wniosku L. P. i T. P.

z udziałem (...) SA w L.

o ustanowieniu służebności przesyłu

na skutek apelacji wnioskodawców

od postanowienia Sądu Rejonowego w Sieradzu

z dnia 15 marca 2016 roku, sygnatura akt I Ns 781/12

postanawia:

1. oddalić apelację;
2. zasądzić od wnioskodawców L. P. i T. P. na rzecz uczestnika postępowania (...) SA w L. 240 (dwieście czterdzieści) złotych z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt I Ca 251/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 15 marca 2016 r. Sąd Rejonowy w Sieradzu w sprawie z wniosku L. P. i T. P. z udziałem (...) S.A. Oddział (...) w Ł. o ustanowienie służebności przesyłu ustanowił na rzecz uczestnika (...) S.A. Oddział (...) w Ł. służebność przesyłu polegającą na prawie korzystania z nieruchomości położonej w S., ul. (...) stanowiącej działkę o numerze ewidencyjnym (...), dla której w Sądzie Rejonowym w Sieradzu prowadzona jest księga wieczysta o nr (...):

- a) dla linii energetycznej napowietrznej SN 15 kV w zakresie wyznaczonym punktami 45-5-40-41-41-45 (o powierzchni 0,0025 ha);
- b) dla linii energetycznej napowietrznej WN 110 kV w zakresie wyznaczonym punktami 3-4-5-6-3 (o powierzchni 0,0087 ha)

oraz służebność gruntową przejścia i przejazdu w zakresie wyznaczonym punktami 301-302-304-307-309-310-311-308-306-305-303-300-301 (o powierzchni 0,0267 ha) przez biegłego geodetę B. Z. na mapie z dnia 17 sierpnia 2015 r., wpisanej do ewidencji (...) Ośrodka (...) w dniu 28 sierpnia 2015 r. pod nr (...) 2015.1933, stanowiącej integralną część postanowienia, zgodnie z przeznaczeniem należących do uczestnika urządzeń przesyłowych energii elektrycznej przebiegających przez nieruchomość, zasądzając od uczestnika (...) S.A. Oddział (...) w Ł. na rzecz wnioskodawców L. P. i T. P. kwotę 11 812,86 zł tytułem jednorazowego wynagrodzenia w związku z obciążeniem nieruchomości opisaną służebnością przesyłu oraz przejścia i przejazdu. Ponadto Sąd obciążył i nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Sieradzu z tytułu rozliczenia wydatków tymczasowo pokrytych z sum budżetowych w tej sprawie kwotę 5 839,66 zł od wnioskodawców L. P. i T. P. oraz kwotę 6 839,66 zł od uczestnika (...) S.A. Oddział (...) w Ł., ustalając, że w pozostałym zakresie wnioskodawca i uczestnik ponoszą koszty związane ze swym udziałem w sprawie.

Orzeczenie to zostało wydane w oparciu o następujące istotne ustalenia i wnioski:

Wnioskodawcy L. P. i T. P. są właścicielami nieruchomości położonej w S. oznaczonej numerem ewidencyjnym (...), dla której w Sądzie Rejonowym w Sieradzu prowadzona jest księga wieczysta o nr (...). Działka ta jest położona na terenie zabudowy podmiejskiej o funkcji mieszkaniowej.

Przez opisaną nieruchomość przebiega linia wysokiego napięcia jednotorowa – 110 kV oraz linia napowietrzna SN – 15 kV w układzie trójkątnym, należąca do uczestnika postępowania. Linia SN rozpięta jest nad działką i wsparta na słupie usytuowanym na sąsiedniej nieruchomości, jednak 2/3 linii napowietrznej przebiega nad nieruchomością wnioskodawców. Do prawidłowego korzystania z linii elektroenergetycznych przez uczestnika wymagany jest dostęp uczestnika do urządzeń znajdujących się na nieruchomości wnioskodawców. Z wykorzystaniem przedmiotowej nieruchomości przez uczestnika związane są potrzeby dostępu do linii elektroenergetycznych w celu ich utrzymania i użytkowania, zgodnie z ustawą Prawo budowlane, oraz zapewnienia, przy zachowaniu należytej staranności, bezpiecznego użytkowania obiektu w razie wystąpienia czynników zewnętrznych oddziaływujących na obiekt.

Sąd Rejonowy wskazał jako podstawę prawną roszczeń wnioskodawców art. 305¹ k.c. oraz art. 305² § 2 k.c. Sąd pierwszej instancji zauważył, że korzystanie przez przedsiębiorcę przesyłowego z cudzej nieruchomości gruntowej poprzez eksploatację zlokalizowanej na tej nieruchomości infrastruktury przesyłowej w istotny sposób ogranicza uprawnienia właścicielskie do nieruchomości. Właściciel nieruchomości, na której usytuowane są urządzenia przesyłowe musi bowiem liczyć się z ograniczeniem swojego prawa własności poprzez umożliwienie korzystania z części gruntu przedsiębiorcy przesyłowemu w zakresie koniecznego korzystania z infrastruktury przesyłowej. **Z tych powodów ograniczenie uprawnień właściciela nieruchomości i umożliwienie korzystania z tej nieruchomości przez przedsiębiorcę przesyłowego powinny przybrać określoną formę prawną – służebność przesyłu. Wnioskodawcy byli zatem uprawnieni do wystąpienia do Sądu z wnioskiem o ustanowienie służebności przesyłu i zachodziły przesłanki do ustanowienia służebności na rzecz każdorazowego właściciela przedmiotowych urządzeń przesyłowych, która uregulowałaby wzajemne prawa i obowiązki właścicieli nieruchomości oraz przedsiębiorcy przesyłowego w zakresie niezbędnego korzystania przez takiego przedsiębiorcę z nieruchomości wnioskodawcy.**

Ustalając zakres obszarowy służebności przesyłu, Sąd Rejonowy miał na uwadze, że treścią służebności jest korzystanie przez przedsiębiorcę przesyłowego w oznaczony sposób z cudzej nieruchomości w zakresie niezbędnym dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania urządzeń przesyłowych i oparł się w tej mierze na opinii biegłego sądowego z zakresu geodezji B. Z. oraz częściowo na opinii biegłego z zakresu instalacji elektrycznych J. T. – tj. co do rodzaju ograniczeń właściciela w jego uprawnieniach. Sąd doszedł do wniosku, że właściwym do zastosowania w sprawie będzie I wariant opinii biegłego geodety, ponieważ pas służebności wskazany w pkt 1 postanowienia jest adekwatny do prawidłowej eksploatacji urządzeń przesyłowych. Sąd podkreślił, że zgodnie z art. 288 k.c. służebność gruntowa powinna być wykonywana w taki

spół, żeby jak najmniej utrudniała korzystanie z nieruchomości obciążonej. W związku z tym uzasadnione było przyjęcie powierzchni nieruchomości obciążonej służebnością przesyłu w wysokości określonej w wariancie I opisanej opinii jako wystarczającej dla prawidłowej eksploatacji urządzeń przesyłowych i powodującej mniejsze utrudnienia w korzystaniu z nieruchomości obciążonej. Zdaniem Sądu Rejonowego, przy ustalaniu powierzchni obs. zaru służebności nie należało brać pod uwagę obszaru ochronnego, ponieważ nie jest on konieczny do prawidłowego dostępu do urządzeń przesyłowych. Natomiast zasadne było uwzględnienie w zakresie służebności także drogi dojazdowej z uwagi na konieczność zapewnienia uczestnikowi dojazdu nie tylko do słupa kratowego, ale także do całej linii napowietrznej znajdującej się na nieruchomości wnioskodawcy.

W zakresie ustalenia wysokości wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu Sąd pierwszej instancji oparł się na ustaleniach biegłego sądowego z zakresu szacowania nieruchomości J. O.. Biegły w swojej opinii ustalił wartość służebności przesyłu uwzględniając faktycznie zajęty przez przedsiębiorstwo energetyczne obszar. Biegły uwzględnił charakter nieruchomości, obszar oraz wartość rynkową przed obciążeniem służebnością przesyłu. Sąd zauważył, że istotną przesłanką mającą znaczenie przy ustalaniu wynagrodzenia za służebność przesyłu jest przeznaczenie nieruchomości. Przedmiotowa nieruchomość jest zapisana w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta S. jako przeznaczona pod zabudowę mieszkaniową, co ma decydujący wpływ na przyjętą wartość jednostkową. Wobec tego należało uznać, że wynagrodzenie oszacowane przez biegłego w wysokości 11 812,86 zł za ustanowienie służebności przesyłu zawiera elementy rekompensaty za ograniczenie w korzystaniu z nieruchomości i ekwiwalent za wyrażenie zgody oraz prawo do korzystania z gruntu przez (...) w celu eksploatacji linii energetycznej.

W ocenie Sądu Rejonowego sposób wyliczenia wynagrodzenia zaproponowany przez pełnomocnika wnioskodawców nie mógł się ostać, ponieważ podstawą jego wyliczenia był obszar służebności, który okazał się błędny. Biegły natomiast przyjął za podstawę obliczeń wartości jednostkowej średnie ceny porównywalnych nieruchomości w okresie ostatnich 24 miesięcy, a ponadto wycena została dokonana w oparciu o obowiązujące przepisy prawne dotyczące szacowania wartości nieruchomości oraz Standardy Zawodowe (...) Majątkowych.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.

Z powyższym orzeczeniem nie zgodzili się wnioskodawcy L. P. i T. P., którzy we wniesionej apelacji zaskarżyli rozstrzygnięcie w całości, zarzucając mu:

1. naruszenie prawa materialnego, a mianowicie:

a) art. 305¹ k.c. poprzez nieprawidłowe ustalenie zakresu obszarowego służebności przesyłu na działce wnioskodawców polegające na nieuwzględnieniu całego obszaru niezbędnego do skutecznego wykonywania służebności przesyłu,

b) art. 305² k.c. poprzez zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz uczestnika wynagrodzenia z tytułu ustanowienia służebności przesyłu w kwocie nieuwzględniającej wszystkich uszczerbków związanych z posadowieniem na działce uczestnika linii elektroenergetycznej należącej do wnioskodawcy;

1. naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy, a mianowicie:

a) art. 365 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i ustanowienie na nieruchomości wnioskodawców służebności przesyłu w zakresie linii wysokiego napięcia 110 kV w pasie o szerokości po 2 m od skrajnych przewodów (łącznie 8 m), pomimo tego, że prawomocnymi postanowieniami Sądu Rejonowego w Sieradzu

(sygn.. I Ns 1642/11) oraz Sądu Okręgowego w Sieradzu (I Ca 42/13) dla tej samej linii energetycznej służebność przesyłu została ustanowiona w pasie o szerokości 20 m,

b) art. 520 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. poprzez jego błędne zastosowanie polegające na orzeczeniu, że każda strona ponosi koszty związane ze swym udziałem w sprawie, podczas gdy okoliczności sprawy przemawiały za obciążeniem uczestnika całością kosztów postępowania,

c) art. 520 § 2 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i zaniechanie włożenia na uczestnika obowiązku zwrotu wszystkich kosztów postępowania, w tym również kosztów poniesionych przez wnioskodawczynię, pomimo że w świetle okoliczności sprawy było to uzasadnione.

W konkluzji skarżący wnieśli o:

a) zmianę zaskarżonego postanowienia w pkt 1b poprzez ustanowienie na nieruchomości wnioskodawców na rzecz uczestnika służebności przesyłu dla linii wysokiego napięcia 110 kv w pasie o szerokości 20 m,

b) dopuszczenie na podstawie art. 381 § 1 k.p.c. dowodu z opinii uzupełniającej biegłego z zakresu szacowania nieruchomości na okoliczność oszacowania wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu obliczonego na podstawie powierzchni pasa służebności przesyłu obliczonego na podstawie powierzchni pasa służebności przesyłu dla linii wysokiego napięcia 110 kV w pasie o szerokości 20 m,

c) zmianę zaskarżonego postanowienia w pkt 2 poprzez zasądzenie od uczestnika na rzecz wnioskodawcy wynagrodzenia z tytułu służebności przesyłu oszacowanego z uwzględnieniem pasa służebności przesyłu dla linii wysokiego napięcia 110 kV o szerokości 110 kV.

W przypadku uznania, że brak jest podstaw do uwzględnienia powyższych wniosków skarżący wnieśli o zmianę zaskarżonego postanowienia w punkcie 1b poprzez ustanowienie na nieruchomości wnioskodawców na rzecz uczestnika służebności przesyłu dla linii wysokiego napięcia 110 kV w pasie o powierzchni 0,0240 ha tj. według wariantu nr II opinii biegłego geodety uwzględniającego strefę ochronną oraz o zmianę zaskarżonego postanowienia w pkt 2 poprzez zasądzenie od uczestnika na rzecz solidarnie uprawnionych wnioskodawców wynagrodzenia z tytułu służebności przesyłu w kwocie 16 051,78 zł, tj. według wariantu II opinii biegłego rzeczoznawcy J. O., a także o zmianę zaskarżonego postanowienia w pkt 4 poprzez nieobciążanie wnioskodawców wydatkami tymczasowo pokrytymi z sum budżetowych i obciążenie tymi wydatkami uczestnika w całości, jak również zmianę zaskarżonego postanowienia w pkt 5 poprzez zasądzenie od uczestnika na rzecz solidarnie uprawnionych wnioskodawców kosztów postępowania za pierwszą instancję, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Ewentualnie, w razie uznania przez Sąd, że nie zachodzą ku temu przesłanki, skarżący wnieśli o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania oraz o zasądzenie od uczestnika na rzecz solidarnie uprawnionych wnioskodawców kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uczestnik postępowania domagał się oddalenia apelacji i zasądzenia od wnioskodawców kosztów postępowania apelacyjnego wg norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy dokonał prawidłowych ustaleń, które Sąd Okręgowy w całości podziela i przyjmuje za własne, nie znajdując potrzeby ich powtarzania.

W pierwszej kolejności należało odnieść się do zarzutu skarżących naruszenia

art. 305¹ k.c., polegającego na niewłaściwym ustaleniu przez Sąd pierwszej instancji obszaru służebności przesyłu na przedmiotowej nieruchomości. Od rozstrzygnięcia tej kwestii zależało również rozstrzygnięcie w zakresie należnego wynagrodzenia. Po rozważeniu okoliczności sprawy Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, iż zarzut ten jest nietrafiony.

W świetle art. 305¹ k.c., służebność przesyłu postrzega się jako czynną, bo jej ustanowienie upoważnia przedsiębiorcę do określonych działań na nieruchomości obciążonej, a ich cel ma być podporządkowany utrzymaniu we właściwym stanie technicznym urządzeń niezbędnych mu do wykonywania działalności gospodarczej polegającej na dostarczaniu odbiorcom energii, płynów, czy świadczeniu usług polegających na odbiorze ścieków i zapewnieniu łączności. W praktyce oznacza to upoważnienie do wejścia przez przedsiębiorcę (jego pracowników, podwykonawców) na obciążony grunt, zajęcia go na czas budowy urządzeń, ich trwałego osadzenia na nim, a następnie upoważnienie do wchodzenia na grunt w celu podejmowania czynności niezbędnych do utrzymania, konserwacji, remontu, modernizacji, dozoru czy usunięcia awarii urządzeń przesyłowych. Uprawnieniu przedsiębiorcy do podejmowania określonych wyżej działań odpowiada obowiązek właściciela nieruchomości obciążonej ich znoszenia. Wiąże się to także z ograniczeniami właściciela nieruchomości obciążonej co do sposobu korzystania z niej i takiego jej zagospodarowania, by przedsiębiorca miał zagwarantowaną stałą możliwość dostępu do swoich urządzeń w celu usunięcia awarii, konserwacji, demontażu, wymiany itp. Z istoty służebności przesyłu nie wynikają zaś innego rodzaju ograniczenia właściciela nieruchomości obciążonej w jego uprawnieniach związanych ze sposobem wykonywania władztwa nad nią, a w szczególności takie, które odpowiadałyby przewidzianemu w art. 285 § 1 k.c. pozbawieniu możliwości dokonywania w stosunku do niej określonych działań. Uprawnienia przedsiębiorcy w odniesieniu do obszaru objętego zasięgiem stref ochronnych ustanowionych odrębnymi przepisami, o których mowa w apelacji wykraczają zatem poza zakres uprawnień, jaki daje się wyprowadzić z art. 305¹ k.c. To samo trzeba powiedzieć o będących ich korelatem ograniczeniach właściciela nieruchomości w sposobie korzystania z niej. Powierzchnia nieruchomości zajęta pod służebność powinna odpowiadać warunkom eksploatacji sieci przyjętym w przedsiębiorstwie będącym właścicielem urządzeń przesyłowych. Wyznaczona w ten sposób strefa ma zabezpieczać potrzeby eksploataowania urządzeń, zapewniając przedsiębiorcy możliwość prawidłowego korzystania z nich, ale także ich konserwacji, naprawy, modernizacji, usuwania awarii, wymiany elementów, zgodnie z art. 305¹ i 305² k.c. Te okoliczności bierze zatem pod uwagę sąd ustanawiając służebność przesyłu. Nie są one tożsame z przesłankami decydującymi o wyznaczeniu strefy, w obrębie której trzeba liczyć się z istnieniem urządzenia w celu zapewnienia bezpiecznych warunków jego eksploataowania i funkcjonowania w jego otoczeniu. Ochronę uprawnionego do służebności przesyłu zapewnia system przepisów prawa cywilnego, gdyż znajdują w tym zakresie zastosowanie przepisy o ochronie własności (art. 251 k.c.) Z powyższego wynika, że obszar stref ochronnych nie pokrywa się z zakresem obciążenia nieruchomości służebnością przesyłu (art. 305¹ k.c.) (por. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 11 grudnia 2015 r., III CZP 88/1, Biul.SN 2015/12/10, KSAG 2016/2/128-129).

Nie może być również mowy o naruszeniu art. 365 k.p.c. Zasadą jest, że orzeczenie prawomocne nie wywołuje skutków erga omnes. Powołany przepis wyraźnie stanowi, że jest skuteczne wobec innych osób niż strony procesu jedynie wyjątkowo, na mocy szczególnych przepisów. Mocy wiążącej prawomocnego wyroku (postanowienia w postępowaniu nieprocesowym – art. 13 § 2 k.p.c.) w rozumieniu art. 365 § 1 k.p.c. nie można rozpatrywać w oderwaniu od art. 366 k.p.c., który przymiot powagi rzeczy osądzonej odnosi tylko „do tego, co w związku z podstawą sporu stanowiło przedmiot rozstrzygnięcia, a ponadto tylko między tymi samymi stronami”. Związanie sądu prawomocnym orzeczeniem, zapadłym w innej sprawie, na podstawie art. 365 § 1 k.p.c., występuje zatem w zasadzie przy tożsamości nie tylko przedmiotowej, ale i podmiotowej obu spraw. Pomiędzy zaś sprawą niniejszą a sprawą o sygn. akt I Ns 1642/11 Sądu Rejonowego w Sieradzu taka tożsamość nie zachodzi (inny podmiot wnioskujący, inna nieruchomość, na której służebność ma być ustanowiona).

Wobec ustalenia, iż Sąd pierwszej instancji prawidłowo orzekł o zakresie obszaru ustanowionej służebności przesyłu, nie może także ostać się podnoszony przez skarżących zarzut naruszenia (...) k.c. Sąd Rejonowy ustalając wysokość wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu oparł się na opinii biegłego o stosownej specjalności, której

merytorycznej poprawności w zakresie zastosowanych stawek jednostkowych skarżący nie kwestionowali. Sąd Okręgowy podziela zatem ocenę Sądu Rejonowego, że oszacowana przez biegłego wartość wynagrodzenia w wysokości 11 812,86 zł za ustanowienie służebności przesyłu zawiera elementy rekompensaty za ograniczenie w korzystaniu z nieruchomości i ekwiwalent za wyrażenie zgody i prawo do korzystania z gruntu przez (...) S.A. Oddział (...) w Ł. w celu eksploatacji linii energetycznej.

Przechodząc do zarzutu wnioskodawców o naruszeniu art. 520 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., należy stwierdzić, iż Sąd pierwszej instancji prawidłowo w tym zakresie zastosował art. 520 § 1 k.p.c.

Trzeba zwrócić uwagę, że zasadą orzekania o kosztach postępowania nieprocesowego jest, że każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie (art. 520 § 1 k.p.c.). W odniesieniu do wydatków dotyczy to kosztów poniesionych w toku postępowania przez zainteresowanych oraz tych, które zostały pokryte tymczasowo z sum budżetowych w ich interesie. Od tej zasady kodeks wyróżnia dwa wyjątki. Jeżeli uczestnicy w różnym stopniu byli zainteresowani wynikiem postępowania albo jeżeli ich interesy są sprzeczne, Sąd może orzec na zasadzie odpowiedzialności za wynik sprawy (art. 520 § 2 k.p.c.) lub na zasadzie zawinienia (art. 520 § 3 k.p.c.). W sprawach tego typu, czyli między innymi o ustanowienie służebności przesyłu, wbrew stanowisku skarżących, interesy zainteresowanych co do zasady nie są sprzeczne, gdyż zarówno jednej, jak i drugiej stronie zależy, aby uregulować kwestię prawną związaną z dostępem do linii przesyłowej. Na gruncie ustalonego w sprawie przedmiotowej stanu faktycznego nie sposób również przyjąć, aby powstanie kosztów postępowania nastąpiło na skutek niesumiennego czy oczywiście niewłaściwego zachowania się uczestnika. Wbrew twierdzeniom apelujących, uczestnik postępowania nie wnosił o oddalenie wniosku. Wręcz przeciwnie, w odpowiedzi na wniosek wyraźnie wskazał, że nie oponuje ustanowieniu służebności przesyłu, kwestionując jedynie jej zakres oraz wskazaną wysokość wynagrodzenia. To właśnie różnica zdań zainteresowanych w tych obszarach była przyczyną niezawarcia stosownej umowy, co czyniło zasadnym wszczęcie niniejszego postępowania. Przyjęcie zatem, za skarżącymi, że interesy zainteresowanych były sprzeczne, w kontekście obszarów, których sprzeczność ta dotyczyła, a zatem zakresu służebności i wynagrodzenia, nie zaś samego ustanowienia służebności, powoduje, że w świetle treści wydanego orzeczenia, to wnioskodawców należałoby uznać za „przegrywających sprawę” przynajmniej w części, skoro ich stanowisko w spornych kwestiach zostało odrzucone.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania należało uznać, że Sąd pierwszej instancji prawidłowo zastosował art. 520 § 1 k.p.c., obciążając każdego z zainteresowanych wydatkami związanymi z opiniami biegłych, których wydanie było niezbędne dla określenia zakresu służebności i wysokości należnego wynagrodzenia oraz ustalając, że w pozostałym zakresie wnioskodawcy i uczestnik ponoszą koszty związane ze swoim udziałem w sprawie.

Mając powyższe na względzie, Sąd Okręgowy apelację oddalił jako bezzasadną na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 520 § 2 kpc w zw. z art. 391 § 1 kpc oraz § 10 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 5 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015r. (Dz. U. z 2015r., poz. 1804), zasądzając od wnioskodawców na rzecz uczestnika postępowania kwotę 240 złotych, na którą złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika.